

Ὀδηγός (водачь, водиашты), кореное ὀδ съ дигамж тж F-οδ—ο-οδ, нашее *водж*, *водичь* и друг.

Ἐλκω (влекж) съ дигамж F-ελκω=βέλκω, българскы *влекж*.

Οἶδα (γινώσκω=знаж) съ дигамж F-οἶδα=βοῖδα, българскы *вѣдж*, *вѣдаж* *вѣмж*, знаж и проч.

Ἴδω (видж, виждамъ) съ дигамж тж F-ἰδω=βίδω, българскы *видж*.

Εἶδος (видъ) съ дигамж F-εἶδος=βεῖδος, българскы *видж*; τί εἶδος ἔχει—ка-кавъ видъ има?

Ἄδης (пѣкъль, дълбокаа яма коиа сж мыслили стари тѣ чи сжштес-твуе подъ земж тж за казнь на души тѣ) съ дигамж F-αδης—βαδης, коренное βαδ, сравни нашее *вада*, дълбоко ископано, въдадено въ земж тж мѣсто.

Δαῦρ (рѣчь коиа ся находи въ Омира отдаваема брату Париса отъ стръ-ны на съпругж тж му Елена) съ дигамж посрѣдѣ става ΔαFύρ [или ΔαFίρ], Δαβύρ, нашее е *дѣверь*, братъ съпруга жены и пр. Въ простогръцкыи языкь казвжтъ по нѣгдѣ си ὁ δέβερος въ истое значение.

Ἐτῆρ—F-ετηρ—βετηρ, българскы *ветърж*.

Ἐαρ—F-εαρ—βεαρ (първаиа пролѣтъ кога вѣжтъ прохладни тѣ вѣтрове, сравни наше то *вѣтарж*, *вѣж* и друг.

Ὀδός—F-οδος—β-οδος българ. *водж*, пжтъ по кого то ся води чьловѣкь та ходи, или *ходж* по кого то ходи, какъ то по-горѣ го разяснихме. Въ Аристофана ся находи βάδος равно ὀδός.

Ὀρος—F-ορος—γόρος, българскы *Гора*. Таа рѣчь ся находи и въ самскыи и въ зандскыи языкь *giri* и *gairi*, штото за древность тж ѿ нѣма никакво си смнѣние.

Ные наведохме за примѣрь врѣху изгубенж тж дигамж тыя нѣколко сы рѣчы мимоходомъ, до колко то ни допушташе за сега врѣмя то, нѣ кога-то зѣми чьловѣкь цѣлыи еленскы рѣчникъ и го изслѣдова внимательно, по на-чина кого то показахме тукъ, ште найди множество такива нашы българскы рѣчы, освѣнь оныя кои то сж показали учени тѣ до сега въ сравнение то си еленскаго языка съ славянскаго.

Въ рѣчы тѣ же кои сж съставени отъ *a ἀρνητικόν, ἐπιτατικόν, ἀδρασι-χόν=a* отрицательно, усильтно, събирательно, ако и да носжтъ знакове тѣ ' и ' обаче въ тѣхъ знака F дигамма нѣма никакво мѣсто. Надъ тѣхъ ся гужджтъ тѣѿ-зи знаци отъ просто невѣжство, а нѣ чи ся сж пройносили въ старость тжѿ или онжѿ. Еленски тѣ филолози на множество рѣчы не познавжтъ про-йзведение то и задовољжтъ ся съ рѣчь тж πρωτότυπος λέξις=първобытна рѣчь. За примѣрь на такива рѣчы навождаме слѣдныя:

Ἄγρός, ὄ, χωράφιον, ὑποστατικόν, Ομηρ. 2) τὰ περίχωρα πόλεως ἢ κόμης τινος. Ομηρ. Тжѿ тълкувжтъ рѣчници тѣ еленски таж рѣчь ἀγρός, т. е. нива,